

Jak se dělá nenávistná propaganda

 zvedavec.news/komentare/2022/07/9253-jak-se-dela-nenavistna-propaganda.htm

Vladimír Stwora

27.7.2022 Komentáře Témata: Média, manipulace, lží 7905 slov

Jak se dělá nenávistná propaganda

Babišův iDnes nám opět předvedl, jak se dělá nenávistná propaganda. Uveřejnil článek Orbán sklízí kritiku za řeč o míšení ras, zmínil i nacistické plynové komory, ve kterém dští oheň a síru na maďarského premiéra. Článek je plný tvrdých odsudků, zhnusení, obviňování, přímo zděšení, po jeho přečtení byste si odplivli a nepodali ani Orbánovi ruku. Takto článek začíná:

Mezinárodní osvětimský výbor v úterý důrazně odsoudil slova maďarského premiéra Viktora Orbána o „nesmíšené maďarské rase“, která pronesl o víkendu v Rumunsku. Výbor uvedl, že je „zděšen“ a vyzval Evropskou unii, aby se distancovala „od takových rasistických náznaků“. Orbána zkritizovala také federace maďarských židovských obcí či maďarská opozice.

Článek dále cituje některé věty z Orbánova projevu, pečlivě vytržené z kontextu, aby nebylo jasné, co vlastně premiér řekl.

Závěr článku podává jakési historické shrnutí a nezapomíná ani na připomenutí pověstného vyvražďování maďarských židů v plynových komorách:

Koncept různých lidských ras, používaný mimo jiné nacisty, je vědecky neudržitelný a je součástí rasistických pohledů na svět. Tato ideologie nesprávně připisuje vlastnosti celým skupinám lidí na základě fyzických odlišností, jako je barva pleti, napsala agentura DPA a připomněla, že za druhé světové války nacisté ve spolupráci s maďarskými kolaboranty deportovali kolem půl milionu maďarských Židů do vyhlazovacího tábora v Osvětimi. Většina z nich tam zemřela v plynových komorách. V současnosti žije v Maďarsku asi 100 tisíc Židů, většinou v Budapešti.

Jako autor tohoto nenávistného článku je uveden iDnes.cz a ČTK. Konkrétní jméno chybí.

Jediné, co článek neuvedl, je vlastní projev premiéra Orbána, aby si to lidi přečetli a udělali si názor sami. Stejně jako za dob normalizace noviny masově odsuzovaly Chartu 77, ale nikdy ji nezveřejnily. Tak jsem si ten projev našel. Posuďte sami. Tady je

Projev předsedy vlády Viktora Orbána na 31. letní svobodné univerzitě a studentském táboře Bálványos

zdroj: Úřad předsedy vlády

23. července 2022, Tusnádfürdő [Băile Tușnad]

Dobré ráno, dámy a pánové.

Jsem velmi rád, že vás vidím. Zsolt Németh mě požádal, abych sem dnes ráno přišel s upozorněním, že bych měl mluvit přesně polovinu doby, kterou chci. V maďarštině se slovo „polovina“ hodí. Papeže se jednou zeptali, kolik lidí pracuje ve Vatikánu; jeho odpověď zněla: „Polovina!“. Nuže, pokusím se být jasný a stručný v tom, co chci říct. Nebude snadné poslouchat to až do konce, protože toho mám hodně na srdci a je mi jasné, že to bude horké; ale zdravý beránek vydrží ve svém teplém kožichu. A koneckonců, naposledy jsme se viděli v roce 2019, tedy před třemi lety. Je fajn být zase volný, moci si sednout s přáteli na terasu a dát si fröccs [spritzer]. Máme všechny důvody pít fröccs Fidesz: dvě třetiny až třetinu. I to ukazuje, že některé věci jsou věčné.

Svět se od našeho posledního setkání hodně změnil. V roce 2019 jsme patřili k velmi optimistickému a nadějnému táboru, ale desetiletí, které se před námi nyní otevřelo, bude zjevně desetiletím nebezpečí, nejistoty a válek - což dobře ilustrují scény zde. [Reakce na krátkou roztržku v publiku] Buďte stejně zdvořilí, jako byla budapeštská policie k feťákům na mostech [během nedávného protestu]. Vstoupili jsme tedy do věku nebezpečí a pilíře západní civilizace, kdysi považované za neotřesitelné, dostávají trhliny. Zmíním tři takové otřesy, které tyto trhliny způsobují. Dříve jsme si mysleli, že žijeme pod ochranným baldachýnem vědy, ale pak nás zasáhl jistý COVID. Mysleli jsme si, že v Evropě už nikdy nemůže být válka, ale teď je válka v zemi sousedící s Maďarskem. A mysleli jsme si, že studená válka se už nikdy nemůže vrátit, ale nyní mnozí světoví vůdci pracují na přeorganizování našeho života do světa mocenských bloků.

Vzhledem k tomu, že se jedná o vývoj, který jsem v roce 2019 vůbec nezmínil, učí nás to být skromní, protože naše predikční schopnosti jsou přísně omezené. V roce 2019 jsem nemluvil o pandemii, ani o evropské válce, dalším dvoutřetinovém vítězství [Fidesz-KDNP], ani o návratu levice v Německu. Neřekl jsem ani to, že Anglii porazíme tady a pak tam 4:0. Takže pokud se díváte do budoucnosti, nejdůležitější radou je skromnost a pokora: Pána dějin nemůžete vytěsnit. V tomto duchu vás žádám, abyste zvážili, co se chystám říci. Začnu z velké dálky, než dorazím sem do Szeklerlandu.

Vážení přátelé,

Při pozorování světa je nejvíce zarážející, že údaje naznačují, že je stále lepším místem, a přesto máme pocit, že opak je pravdou. Průměrná délka života dosáhla sedmdesáti let a v Evropě je to osmdesát let. Za posledních třicet let klesla dětská úmrtnost o třetinu. V roce 1950 činila světová úroveň podvýživy 50 %, zatímco nyní je to 15 %. V roce 1950 činil podíl světové populace žijící v chudobě 70 procent, v roce 2020 to bude pouze 15 procent. Míra gramotnosti na celém světě vzrostla na 90 procent. V roce 1950 byl průměrný pracovní týden dlouhý 52 hodin, dnes se snížil na 40 hodin týdně, přičemž volný čas vzrostl z 30 na 40 hodin. Ve výčtu bych mohl dlouze pokračovat. A přesto panuje všeobecný pocit, že se svět neustále zhoršuje. Zprávy, jejich tón, jsou stále temnější. Stále více se prosazuje názor, že budoucnost je zkáza. Otázka zní takto: Je možné, že miliony lidí prostě jen

špatně chápou, co se s nimi děje? Moje odpověď na tento fenomén zní, že tato zima naší nespokojenosti je v podstatě západním postojem k životu, který pramení z toho, že západní civilizace ztrácí svou sílu, výkonnost, autoritu, schopnost jednat. To je argument, kterému se západníci - tedy rození západníci - obvykle vysmívají: říkají, že je to nuda, že Spengler napsal, že Západ je v úpadku, a přesto tu stále je, a že kdykoli můžeme, posíláme své děti na univerzity na Západě, nikoli na Východě. „Takže tady žádný velký problém není.“ Skutečnost je však taková, že když se před sto lety mluvilo o úpadku Západu, mluvilo se o úpadku duchovním a demografickým. To, co vidíme dnes, je však úpadek moci a materiálních zdrojů západního světa. Musím o tom říci několik slov, abychom mohli přesně pochopit situaci, v níž se nacházíme.

Je důležité, abychom pochopili, že i jiné civilizace - čínská, indická, řekněme pravoslavná, a dokonce i islám - prošly procesem modernizace. A vidíme, že konkurenční civilizace přijaly západní technologie a osvojily si západní finanční systém, ale nepřijaly západní hodnoty - a rozhodně nemají v úmyslu je přijmout. Přesto chce Západ šířit své vlastní hodnoty, což zbytek světa pociťuje jako ponižující. Tomu rozumíme, protože se někdy cítíme stejně. Vzpomínám si na jednu epizodu ze života našeho ministra zahraničí Pétera Szijjártó, někdy kolem roku 2014, za předchozí americké administrativy. Jeden z navštěvujících amerických vládních úředníků před něj nenuceně strčil list papíru s poznámkami a jednoduše řekl, že maďarská ústava by měla být v těchto bodech změněna, načež bude obnoveno přátelství. Chápeme tedy tento odpor zbytku světa k šíření hodnot Západem, k jeho vývozu demokracie. Ve skutečnosti mám podezření, že si zbytek světa uvědomil, že se musí modernizovat právě proto, že je to jediný způsob, jak se bránit vývozu západních hodnot, které jsou mu cizí. Nejbolestivější na této ztrátě území, na této ztrátě moci a materiálního území je to, že my na Západě jsme ztratili kontrolu nad nosiči energie. V roce 1900 [opraveno z „1990“] kontrolovaly Spojené státy a Evropa 90 % všech dodávek ropy, zemního plynu a uhlí. Do roku 1950 toto číslo kleslo na 75 % a dnes je situace následující: USA a Evropa dohromady kontrolují 35 %, přičemž USA kontrolují 25 %, zatímco my kontrolujeme 10 %; Rusové kontrolují 20 % a Blízký východ kontroluje 30 %. Stejná situace je i v oblasti surovin. Na počátku 20. století držely USA, Britové a Němci značnou část surovin potřebných pro moderní průmysl. Po druhé světové válce nastoupili Sověti a dnes vidíme, že tyto suroviny drží Austrálie, Brazílie a Čína - přičemž 50 procent celkového vývozu surovin z Afriky směřuje do Číny. Při pohledu do budoucnosti to však nevypadá příliš dobře. V roce 1980 dominovaly USA a Sovětský svaz v dodávkách většiny vzácných zemin, které jsou základními materiály pro průmysl postavený na moderních technologiích. Dnes jich Číňané produkují pětkrát více než USA a šedesátkrát více než Rusové. To znamená, že Západ prohrává bitvu o suroviny. Chceme-li pochopit stav světa, chceme-li pochopit stav Západu ve světě, musíme vycházet z toho, že velká část světových nosičů energie a energetických zdrojů leží mimo západní civilizaci. To jsou tvrdá fakta.

Naše situace - situace Evropy - je v tomto ohledu dvojnásob obtížná. To je důvod, proč mají Spojené státy takovou strategii, jakou mají. Rok 2013 je rokem, který nikdo nikde nezaznamenal ani nezapsal. Ale byl to rok, kdy Američané spustili nové technologie těžby surovin a energie - pro zjednodušení tomu říkáme metoda těžby energie fracking. Vzápětí vyhlásili novou doktrínu bezpečnostní politiky USA. Cituji z ní, zní takto. Tato nová

technologie jim podle jejich slov zajistí silnější pozici při prosazování a dosahování jejich mezinárodních bezpečnostních cílů. Jinými slovy, Amerika se netajila tím, že bude energii používat jako zahraničněpolitickou zbraň. Skutečnost, že jsou z toho obviňováni jiní, by nás neměla mást. Z toho vyplývá, že Američané provádějí odvážnější politiku sankcí, jak vidíme ve stínu současné rusko-ukrajinské války; a pustili se do důrazného povzbuzování svých spojenců - jinými slovy nás - aby od nich nakupovali dodávky. A funguje to: Američané jsou schopni prosadit svou vůli, protože nejsou závislí na energiích od jiných; jsou schopni vyvíjet nepřátelský tlak, protože ovládají finanční sítě - říkejme jim pro zjednodušení swift - pro politiku sankcí; a jsou také schopni vyvíjet přátelský tlak, což znamená, že mohou přesvědčit své spojence, aby od nich nakupovali. Slabší verzi této politiky jsme mohli vidět při první návštěvě prezidenta Trumpa v Polsku, kdy právě hovořil o tom, že je třeba, aby nakupovali „svobodný plyn“. Tato strategie USA byla až nyní, v roce 2022, doplněna politikou sankcí. V této oblasti se nyní nacházíme a nepřekvapilo by mě, kdyby do ní byl brzy zahrnut i uran, jaderná energie. Evropané na to reagovali, my Evropané jsme na to reagovali, protože jsme se nechtěli dostat do závislosti na Američanech. Není to hezké, ale mezi sebou si evropští politici říkají: „Chytili jsme Amíka, ale on nás nechce pustit.“ To je pravda. Tento stav opravdu nechtěli udržovat, a tak se snažili co nejdéle chránit rusko-německou energetickou osu, abychom mohli do Evropy přivádět ruskou energii. To je nyní mezinárodní politikou rozvráceno. Pak jsme pod vedením Němců dali jinou odpověď: přechod na obnovitelné zdroje energie. To se však zatím nedaří, protože technologie jsou drahé, a tudíž i energie z nich získaná. Navíc k přechodu na tuto moderní technologii nedochází automaticky, ale pouze pod tlakem shora, který na členské státy vyvíjí Komise v Bruselu - přestože tím vážně poškozujeme zájmy členských států.

Na okraj bych chtěl říci několik slov o evropských hodnotách. Zde je například nejnovější návrh Evropské komise, který říká, že každý musí snížit spotřebu zemního plynu o 15 procent. Nevím, jak se to bude prosazovat - i když, jak jsem pochopil, minulost nám v tomto směru ukazuje německé know-how. Navíc, pokud to nepřinese kýžený efekt a někdo nebude mít dostatek plynu, bude odebrán těm, kteří ho mají. Evropská komise tedy po Němcích nežádá, aby zvrátili odstavení svých posledních dvou nebo tří jaderných elektráren, které jsou ještě v provozu a které jim umožňují vyrábět levnou energii: nechává je tyto elektrárny zavřít. A pokud jim energie dojde, nějakým způsobem si vezmou plyn od nás, kteří ho máme, protože jsme ho uskladnili. My Maďaři tomu říkáme „Einstand“ [násilné zabavení silnější stranou], což jsme se naučili z „Chlapců z Paul Street“ [román A Pál utcai fiúk]. Na to se můžeme připravit.

Na závěr, dámy a pánové,

Chci říci, že negativní pocity Západu vůči světu jsou způsobeny tím, že klíčové energie a suroviny potřebné pro hospodářský rozvoj již nejsou v rukou Západu. To, co má, je vojenská síla a kapitál. Otázkou je, čeho s nimi může za současných okolností dosáhnout.

V návaznosti na to mi dovolu říci něco o nás Maďarech. Na jaké otázky musí Maďarsko a maďarský národ dnes odpovědět, jak a v jakém pořadí na ně musíme odpovědět? Tyto otázky jsou jako vrstvy dobostorta [maďarského vrstveného piškotu], které jsou

naskládány jedna na druhou: ty nejdůležitější jsou dole, lehčí a chutnější kousky nahoře. To je pořadí, které budu nyní dodržovat.

První a nejdůležitější výzvou, vážení přátelé, je i nadále populace neboli demografie. Faktem je, že pohřbů je stále mnohem více než křtů. Ať se nám to líbí, nebo ne, národy světa lze rozdělit do dvou skupin: na ty, které jsou schopny biologicky udržet svůj počet, a na ty, které nejsou schopny, což je skupina, do které patříme i my. Naše situace se zlepšila, ale obrat nenastal. To je alfa a omega všeho: pokud nedojde k obratu, dříve nebo později budeme z Maďarska vytlačeni a my budeme vytlačeni z Karpatské kotliny.

Druhým problémem je migrace, kterou můžeme nazvat nahrazováním populace nebo zaplavováním. O této problematice existuje vynikající kniha z roku 1973, která byla napsána ve francouzštině a nedávno vyšla v Maďarsku. Jmenuje se „Tábor svatých“ [Le Camp des Saints] a doporučuji ji každému, kdo chce pochopit duchovní vývoj, který stojí v pozadí neschopnosti Západu bránit se. Migrace rozdělila Evropu na dvě části - nebo bych mohl říci, že rozdělila Západ na dvě části. Jednu polovinu tvoří svět, kde spolu žijí evropské a neevropské národy. Tyto země již nejsou národy: nejsou ničím jiným než konglomerátem národů. Mohl bych také říci, že už to není západní svět, ale svět postzápadní. A kolem roku 2050 dojde podle zákonů matematiky ke konečnému demografickému posunu: ve městech v té či oné části kontinentu vzroste podíl obyvatel neevropského původu na více než 50 % z celkového počtu. A jsme ve střední Evropě - v druhé polovině Evropy, respektive Západu. Kdyby to nebylo poněkud matoucí, mohl bych říci, že Západ - řekněme Západ v duchovním smyslu - se přestěhoval do střední Evropy: Západ je zde, a to, co tam zůstalo, je pouze post-západ. Mezi oběma polovinami Evropy probíhá boj. My jsme postzápadu učinili nabídku, která spočívala v toleranci neboli ve vzájemném ponechání se v míru a v tom, aby se každý sám rozhodl, vedle koho chce žít; oni to však odmítají a pokračují v boji proti střední Evropě s cílem, abychom se jim podobali. Morální komentář, který tomu přikládají, ponechám stranou - vždyť je to takové krásné ráno. O migraci se teď mluví méně, ale věřte mi, nic se nezměnilo: Brusel, posílený o vojáky spřízněné se Sorosem, nám prostě chce migranty vnutit. Také nás pohnali před soud kvůli maďarskému systému ochrany hranic a vynesli rozsudek v náš neprospěch. Z řady důvodů se k tomu nyní nedá mnoho říci, ale byli jsme prohlášeni za vinné. Nebýt ukrajinské uprchlické krize, začali by na nás tento rozsudek vymáhat, a jak tato situace dopadne, bude provázet velké napětí. Ale teď vypukla válka a my přijímáme příchozí z Ukrajiny, a tak tuto otázku odložili - nesundali ji z programu, ale jen ji odsunuli na vedlejší kolej. Je důležité, abychom je pochopili. Je důležité, abychom pochopili, že tito dobří lidé tam na Západě, na polistopadovém Západě, nemohou unést, že se každé ráno probouzejí a zjišťují, že jejich dny - a vlastně celý život - jsou otráveny myšlenkou, že je vše ztraceno. Proto je s tím nechceme konfrontovat dnem i nocí. Žádáme je pouze o to, aby se nám nesnažili vnutit osud, který nevnímáme jako pouhý úděl národa, ale jako jeho nemesis. To je vše, co žádáme, a nic víc.

V takovém multietnickém kontextu se jedná o ideologickou fintu, o které stojí za to mluvit a zaměřit se na ni. Internacionalistická levice používá fintu, ideologickou lest: tvrzení - jejich tvrzení -, že Evropa je ze své podstaty obydlena rasově smíšenými národy. Jedná se

o historickou a sémantickou fintu, protože směšuje dvě různé věci. Existuje svět, v němž se mísí evropské národy s těmi, které přicházejí z mimoevropských zemí. To je svět rasově smíšený. A pak je tu náš svět, kde se lidé pocházející z Evropy mísí mezi sebou, stěhují se, pracují a přesídlují. Takže například v Karpatské kotlině nejsme míšenci: jsme prostě směsicí národů žijících v naší vlastní evropské domovině. A při příznivém uspořádání hvězd a následném větru se tyto národy spojují v jakési hungaropanonské omáče a vytvářejí vlastní novou evropskou kulturu. Proto jsme vždy bojovali: jsme ochotni se navzájem mísit, ale nechceme se stát národy smíšenými. Proto jsme bojovali u Nándorfehértáru/Bělehradu, proto jsme zastavili Turky u Vídně a - pokud se nemýlím - proto v ještě starších dobách Francouzi zastavili Araby u Poitiers. Dnes je situace taková, že islámská civilizace, která neustále směřuje do Evropy, si uvědomila - právě kvůli tradicím Bělehradu/Nándorfehértáru -, že cesta přes Maďarsko je nevhodná k tomu, aby po ní posílala své lidi nahoru do Evropy. Proto se přehrává Poitiers; nyní se původ nájezdníků nenachází na východě, ale na jihu, odkud obsazují a zaplavují západ. Pro nás to možná ještě není příliš důležitý úkol, ale bude to úkol pro naše děti, které se budou muset bránit nejen před Jihem, ale i před Západem. Přejde doba, kdy budeme muset nějak přijmout křesťany, kteří k nám odtamtud přicházejí, a začlenit je do našeho života. To už se stalo dříve; a ty, které nechceme pustit dovnitř, budeme muset zastavit na našich západních hranicích - ať už je to Schengen, nebo ne. Ale to není úkol pro tuto chvíli a není to ani úkol pro náš život. Naším úkolem je výhradně připravit naše děti, aby toho byly schopny. Jak v jednom rozhovoru řekl [předseda Sněmovny] László Kövér, musíme se postarat o to, aby dobré časy nevytvářely slabé muže a aby tito slabí muži nepřivolávali na náš lid těžké časy.

Dámy a pánové,

Demografie, migrace a další vrstva je gender - a to, čemu říkáme zákon o ochraně dětí. O tom se teď mluví méně, protože titulní stránky novin zabírají jiné věci, ale nezapomínejme, že i v této věci jsme se dostali k soudu - a čekáme na rozsudek. Jediný výsledek, kterého jsme zde dosáhli, je částečně - nebo možná zcela - zásluhou ministryně Judit Varga. Podařilo se nám oddělit naši velkou debatu o celé genderové problematice od debaty o evropských penězích a obě se nyní pohybují po oddělených kolejích. I zde je naše pozice jednoduchá. Žádáme o další nabídku tolerance: nechceme jim říkat, jak mají žít, jen je žádáme, aby akceptovali, že v naší zemi je otec muž a matka žena, a aby nechali naše děti na pokoji. A žádáme je, aby se postarali o to, aby to přijala i armáda George Sorose. Je důležité, aby lidé na Západě pochopili, že v Maďarsku a v této části světa to není ideologická otázka, ale jednoduše nejdůležitější životní otázka. V tomto koutě světa nikdy nebude většina pro západní šílenství - omlouvám se všem -, které se tam odehrává. Jednoduše řečeno, Maďaři - nebo synové některých jiných národů - to nedokážou pochopit. Existují všechny ty genderové věci: transnacionální a transgenderové; ale nejdál se s tím dá dojít, když se řekne „Transylvánie“ - i když maďarsky se to jmenuje „Erdély“. Dál už jít nemůžeme. Proto vás žádám, abyste se nenechali zmást, abyste se nenechali oklamat: je tu válka, energetická krize, hospodářská krize a válečná inflace, a to všechno nám kreslí před očima clonu, clonu mezi námi a otázkou genderu a migrace. Ve skutečnosti se však právě na těchto otázkách bude rozhodovat o budoucnosti. To je velká

historická bitva, kterou svádíme: demografie, migrace a gender. A právě o to jde v bitvě mezi levicí a pravicí. Nebudu uvádět jméno spřátelené země, ale jen na ni odkážu. Existuje země, kde zvítězila levice a kde jedním z jejích prvních opatření byla demontáž hraničního plotu; a druhým opatřením bylo uznání každého „genderového pravidla“ - nejen manželství osob stejného pohlaví, ale také práva takových párů na adopci dětí. Nenechme se zmást současnými konflikty: toto jsou otázky, které rozhodnou o naší budoucnosti.

Jak se můžeme chránit? Zaprvé tím, že budeme odhodlaní. Pak hledáním spojenců. To je to, co dalo V4 její význam. Takže to, co v poslední době dodalo Visegrádské čtyřce velký význam, je to, že jsme v těchto otázkách dokázali mluvit jedním hlasem. Není totiž náhodou, že se polistopadoví představitelé snažili Visegrádskou čtyřku rozbít. Navíc do toho zasáhla válka, která otrásla polsko-maďarskou spoluprací, jež byla osou spolupráce V4. Pokud jde o válku, Poláci a Maďaři mají stejný strategický zájem: nechtějí, aby se Rusové přiblížili, chtějí, aby byla zachována suverenita Ukrajiny, a chtějí, aby Ukrajina byla demokratická. Oba chceme přesně totéž, a přesto tato válka ztěžuje vztahy s našimi přáteli. Je to proto, že pokud jde o záležitosti hlavy, zájmy, o nichž jsem mluvil, jsou jasně shodné; problémem jsou však záležitosti srdce. Problém v maďarsko-polských vztazích je problémem srdce. My Maďaři vnímáme tuto válku jako válku mezi dvěma slovanskými národy, do které se nechceme míchat. Poláci ji však vnímají jako válku, do níž jsou také zapojeni: je to jejich válka a oni v ní téměř bojují. A protože jde o srdeční záležitost, nemůžeme se v ní vzájemně dohodnout, ale musíme použít svůj rozum, abychom z polsko-maďarského přátelství a strategického spojení pro poválečné období zachránili, co se dá. Samozřejmě máme stále své slovenské a české přátele, ale v těchto zemích došlo ke změnám vlád, kdy v současné době dávají přednost polistopadovému světu a nechtějí se pouštět do konfliktů s Bruslem - od kterého dostávají dobré známky. Podle mého názoru je to jako svázek jejich koně do hořící stáje. Hodně štěstí!

Po nich následuje čtvrtá otázka, a to otázka války. Na každou válku lze nahlížet z mnoha úhlů pohledu, ale základním aspektem každé války je skutečnost, že matky budou oplakávat své děti a děti ztratí své rodiče. Toto hledisko by mělo převážet nad všemi ostatními - a to i v oblasti politiky. Pro maďarskou vládu to znamená, že naší prvořadou povinností je zajistit, aby se maďarští rodiče a maďarské děti v takové situaci neocitli. Zde mohu zmínit, že existují země, které nás kritizují, protože si myslí, že se Ukrajincům dostatečně nevěnujeme. Ale tyto země jsou daleko a nanejvýš poskytují podporu v podobě peněz nebo zbraní; mezitím jsme dnes my Maďaři jediní, kdo v té válce kromě Ukrajinců umírá. Podle našich záznamů přišlo v této válce k dnešnímu dni o život osmdesát šest Maďarů. To je úplně jiný pohled. My Maďaři jsme byli jediní, kdo v té válce prolil krev, zatímco ti, kteří nás kritizují, neprolili žádnou. Proto má Maďarsko jako sousední země právo říci, že mír je jediným řešením, které zachrání lidské životy, a jediným lékem proti válečné inflaci a válečné hospodářské krizi.

Jak budeme o této válce přemýšlet v budoucnu? Budeme se držet názoru, že to není naše válka. Maďarsko je členem NATO a my vycházíme z toho, že NATO je mnohem silnější než Rusko, a proto Rusko na NATO nikdy nezaútočí. Prohlášení, že se Rusko nezastaví před Ukrajinou, je slabý - ale pochopitelný - propagandistický výrok, který používá

Ukrajina. Chápu to, protože jejich cílem je zatáhnout nás, zatáhnout do této války na svou stranu co nejvíce zemí; ale postrádá to jakýkoli reálný základ. Zároveň vzhledem k tomu, že jsme členy NATO a chceme zůstat mimo tuto válku, se naše situace stala choulostivou. Je to proto, že NATO a Evropská unie se rozhodly, že se sice nestanou bojujícími stranami, nicméně budou dodávat zbraně a uvalovat přísné hospodářské sankce; a ať se to někomu líbí, nebo ne, znamená to, že jsou de facto - ne de iure, ale de facto - stranami tohoto konfliktu. Nyní jsme v nebezpečné situaci, kdy musíme Ukrajině nějakým způsobem pomáhat a zároveň být de facto stranou konfliktu, ale zároveň zajistit, aby to úřady v Moskvě nevnímaly jako situaci, kdy jsme se my - NATO a Evropská unie - stali formálními bojujícími stranami. To je pozice, na níž Evropská unie a NATO každý den balancují, přičemž podstupují obrovská rizika.

Protože o válce se toho dá přečíst hodně, pokud mi ještě věnujete pozornost, rád bych řekl pár slov o tom, jak tato válka vznikla a jaké byly její důvody. Každý samozřejmě ví, že Rusko zaútočilo na Ukrajinu. Tak se to stalo. Nyní se podívejme na důvod, proč se tak stalo. Všimněme si také problému, že jakmile něco pochopíte, jste jen krůček od toho, abyste to přijali. Je však velmi důležité morálně rozlišovat mezi pochopením něčeho a přijetím něčeho. Konkrétně to znamená, že je důležité pochopit, proč Rusové udělali to, co udělali; z toho však nevyplývá, že když pochopíte, co udělali, přijmete to, co udělali. Rusové vznesli velmi jasný bezpečnostní požadavek, a dokonce ho sepsali způsobem, který je v diplomacii vzácný, a poslali ho Američanům a NATO. Napsali svůj požadavek, aby Ukrajina nikdy nebyla členem NATO, aby to Ukrajina deklarovala, aby o tom NATO samo ujistilo Rusko a abychom se zavázali, že na území Ukrajiny nikdy neumístíme zbraně, které by mohly zasáhnout ruské území. Západ tuto nabídku odmítl a odmítl o ní jednat. Řekli, že NATO má „politiku otevřených dveří“: dveře jsou otevřené, kdokoli se může přihlásit a my rozhodneme, zda ho chceme přijmout, nebo ne. A důsledkem tohoto odmítnutí je, že se dnes Rusové snaží dosáhnout silou zbraní bezpečnostních požadavků, kterých se dříve snažili dosáhnout jednáním. Musím říci, že tato válka by nikdy nevypukla, kdybychom měli trochu více štěstí a v tuto rozhodující hodinu se prezidentem Spojených států amerických jmenoval Donald Trump a kdyby se nám předtím podařilo přesvědčit Angelu Merkelovou, aby neodcházela z funkce: kdyby Donald Trump byl prezidentem USA a Angela Merkelová kancléřkou Německa. Ale neměli jsme štěstí, a tak jsme teď v této válce.

Strategie Západu v této válce je založena na čtyřech pilířích. Na papíře je to rozumná strategie, která je snad dokonce podložena čísly. Prvním bylo, že Ukrajina nemůže vyhrát válku proti Rusku sama, ale může tak učinit s výcvikem od Anglosasů a se zbraněmi NATO. To bylo první tvrzení. Druhým strategickým tvrzením bylo, že sankce oslabí Rusko a destabilizují vedení v Moskvě. Třetí strategický prvek spočíval v tom, že - ačkoli se dotknou i nás - budeme schopni se vypořádat s ekonomickými důsledky sankcí, takže je to bude bolet více a nás méně. A čtvrtým strategickým hlediskem bylo, že svět se za nás postaví, protože jsme v právu. V důsledku této skvělé strategie je však dnes situace taková, že sedíme v autě se čtyřmi sjetými pneumatikami. Je naprosto jasné, že takto válku vyhrát nelze. Ukrajinci nikdy nevyhrají válku proti Rusku s americkým výcvikem a zbraněmi. Jednoduše proto, že ruská armáda má asymetrickou převahu. Druhá skutečnost, kterou si

musíme přiznat, je, že sankce Moskvu nedestabilizují. Třetím faktem je, že Evropa má potíže: hospodářské, ale i politické, vlády padají jako domino. Jen od vypuknutí války padly britská, italská, bulharská a estonská vláda. A podzim je ještě před námi. Velký nárůst cen přišel v červnu, kdy se ceny energií zdvojnásobily. Dopady na život lidí, které vyvolávají nespokojenost, se teprve začínají projevovat, a to už jsme přišli o čtyři vlády. A konečně, svět nejenže není s námi, ale prokazatelně není s námi. Historicky měli Američané schopnost vybírat to, co označují za říši zla, a vyzývat svět, aby se postavil na správnou stranu dějin - což je věta, která nám trochu vadí, protože to vždycky říkali komunisté. Tato schopnost, kterou Američané mívali, postavit všechny na správnou stranu světa a dějin, a svět je pak poslouchal, je něco, co nyní zmizelo. Většina světa na této straně prokazatelně není: ani Číňané, ani Indové, ani Brazilci, ani Jihoafrická republika, ani arabský svět, ani Afrika. Velká část světa se prostě odmítá této války účastnit, ne proto, že by se domnívala, že Západ stojí na špatné straně, ale proto, že pro ně je svět něčím víc než touto válkou a mají své vlastní problémy, s nimiž se potýkají a které chtějí řešit. Může se stát, že právě tato válka bude tou, která prokazatelně ukončí onu formu západní nadvlády, jež dokázala využít různých prostředků k vytvoření světové jednoty proti určitým aktérům v konkrétní vybrané otázce. Tato éra se chýlí ke konci a, jak se říká v bombastickém jazyce politiky, multipolární světový řád nám nyní klepe na dveře.

A pokud mluvíme o válce, mohu vhodným stylem položit jednu důležitou otázku: Chci se zeptat na jednu otázku: Chto delat? [rusky: „Co se má dělat?“] Je tu problém, že ve srovnání s ostatními se maďarská armáda nezdá být příliš velká. Je tu problém, že ve srovnání s HDP například velkých evropských zemí a USA vypadá maďarský HDP také skromně. Takže můžeme mít jasný pohled na situaci, můžeme mít vynikající postřehy týkající se války, můžeme mít jasnou vizi, můžeme mít strategický návrh; ale víte, že když dojde na válku, na tom všem záleží jen velmi málo, protože válka je jen předeheurou. Rozhodující bude slovo silnějšího. Maďarsko by si nemělo dělat iluze, že svými vynikajícími radami budeme moci ovlivnit válečné události a strategii Západu. Nicméně v každé debatě považuji za věc cti a morální zásadu, že se musíme pokusit vyjádřit svůj postoj a pokusit se přesvědčit Západ, aby vypracoval novou strategii, která by nahradila prázdné zprávy o vítězství. Když má vaše auto čtyři propíchnuté pneumatiky, musíte vyměnit kola - všechna čtyři. Je zapotřebí nová strategie; a její těžiště - cíl v jejím hledáčku - by nemělo spočívat ve vítězství ve válce, ale ve vyjednání míru a předložení dobré mírové nabídky. Obrazně řečeno, musím říci, že úkolem Evropské unie nyní není stát po boku Rusů nebo Ukrajinců, ale stát mezi Ruskem a Ukrajinou. To by mělo být podstatou nové strategie.

Co se stane? Rusové mluví starým jazykem. Takže když je posloucháme, jako bychom slyšeli zvuky minulosti: systém gest, kategorií, slov. Když poslouchám pana Lavrova, je to jako to, co jsme slyšeli před třiceti nebo čtyřiceti lety. Ale to neznamená, že to, co říkají, nemá smysl: má to smysl a stojí za to to brát vážně. Před dvěma dny například jeden ruský představitel řekl, že budou na Ukrajině postupovat tak dlouho, dokud frontová linie nepostoupí tak daleko, že odtud zbraně, které mají Ukrajinci, nebudou moci zasáhnout ruské území. Jinými slovy, čím více budou země NATO dodávat Ukrajině moderní zbraně, tím dále budou Rusové posouvat frontovou linii. Je to proto, že jsou vojenským

národem, který myslí pouze na bezpečnost a má zájem pouze na tom, aby nebyl napaden z ukrajinského území. Takže v tuto chvíli to, co děláme, je prodlužování války, ať už chceme, nebo ne. To znamená, že žádná rusko-ukrajinská mírová jednání nebudou. To je myšlenka, na kterou bychom si měli zvyknout. Kdo by takové rozhovory očekával, čekal by marně. Protože Rusko chce bezpečnostní záruky, válku lze ukončit pouze rusko-americkými jednáními. Dokud nedojde k rusko-americkým rozhovorům, nebude mír. Proti tomu bych mohl namítnout: „Ale podívejte se na nás, Evropany“. Ale bohužel, přátelé, musím říci, že my Evropané jsme svou šanci ovlivnit události promarnili. Promarnili jsme ji po roce 2014, kdy jsme z první minské dohody vytvořené během krymského konfliktu vynechali Američany a místo toho jsme formulovali minskou dohodu s francouzsko-německou zárukou. Tak měla být realizována, ale bohužel jsme ji my Evropané - nebo Němci a Francouzi, kteří nás zastupovali - nedokázali prosadit. Proto teď Rusové nechtějí jednat s námi, ale s těmi, kteří mohou Ukrajinu donutit, aby udělala to, k čemu se zavázala. Situace se tedy podobá té po druhé světové válce: Evropa se opět ocitla v situaci, kdy nebude mít možnost rozhodovat o své nejdůležitější bezpečnostní otázce, o níž budou opět rozhodovat Američané a Rusové.

Na tomto místě bych rád uvedl další poznámku, protože z tohoto pohledu můžeme vidět nebezpečí, které představuje návrh Evropské unie na změnu systému rozhodování o zahraniční politice členských států. Podle současného systému mohou být všechna zahraničněpolitická rozhodnutí přijímána pouze jednomyslně, ale návrh to má změnit tak, aby bylo možné vytvářet společnou evropskou zahraniční politiku prostou většinou hlasů. Historická zkušenost Maďarska nám říká, že pokud je země nucena přijmout zahraniční politiku, kterou nechce, i když k tomu potřebuje získat dvě třetiny hlasů v EU, pak se tomu jednoduše říká imperialismus. A argument, že jediné tak se Evropa může stát světovým politickým hráčem, je opět chytáním za slovo. Důvod, proč se Evropa nemůže stát světovým politickým hráčem, spočívá v tom, že si nedokáže udělat pořádek ve vlastním domě, nedokáže si udělat pořádek na vlastním dvorku. Nejlepším příkladem toho je rusko-ukrajinská válka. Ta by měla být vyřešena, ale mohu uvést i jiné příklady. Minsk měl být prosazen. Chorvaté jsou v Bosně podváděni. To je složitá otázka, ale chtěl bych jen, abyste věděli, že Chorvati, kteří žijí v Bosně a kteří mají zákonné právo volit svého vůdce, jsou podváděni Bosňáky, a ti ve skutečnosti využívají mezer ve volebním zákoně, aby zvolili Chorvaty. Chorvaté se k této věci vyjadřují na každém zasedání Evropské rady a my Maďaři je podporujeme všemi dostupnými prostředky, ale EU není schopna tento problém vyřešit. Nebo je tu problém ochrany našich hranic. Cílem by nemělo být stát se světovým politickým hráčem. Naší ambicí by mělo být, aby EU byla schopna bránit své vlastní hranice; ale to nedokáže a chudák Salvini - který se o to pokusil - je hnán před soud a jsou tací, kteří ho chtějí zavřít. Nebo je tu rozšíření EU na Balkáně: Řecko je členem EU, Maďarsko je členem EU, ale mezi námi je velká černá díra, Balkán. Z geopolitických a ekonomických důvodů by EU měla přibírat ostatní do svého světa, ale není toho schopna. Evropa by tedy neměla aspirovat na roli ve světové politice, ale měla by si stanovit a dosáhnout skromného cíle - být schopna řešit zahraničněpolitické otázky, které vznikají na jejím vlastním dvorku.

Demografie, migrace, gender, válka. Pátá skupina výzev, kterým čelíme, se týká energetiky a hospodářství. Jedná se o složitý problém. Nejlepší je vrátit se na začátek, jako se to dělá po nepovedeném tanečním kroku, a začít znovu ve snaze porozumět situaci. Je třeba klást si ty nejjednodušší otázky. Zde je nejjednodušší otázka následující: Kdo má z této války prospěch? Odpověď zní, že z ní má prospěch ta strana, která má vlastní zdroje energie. Rusům se daří dobře. My jsme se přepočítali, když jsme si mysleli, že když nebudeme od Rusů kupovat energii, budou mít menší příjmy. To je omyl, protože příjmy jsou dány nejen prodaným množstvím, ale také jednotkovou cenou. A situace je dnes taková, že Rusové prodávají méně energie, ale mají mnohem vyšší příjmy. Takže Rusové si vedou dobře. Dovoz Evropské unie z Ruska klesl o 23 procent, ale za stejné období se příjmy Gazpromu zdvojnásobily. Číňanům se daří dobře. Pokud jde o energii, Číňané byli dříve vydáni na milost a nemilost Arabům, kteří veškerou energii získávali z této oblasti světa. Ale teď, když od Rusů nenakupujeme, jsme fakticky přesunuli ruskou energii směrem k Číně, a Čína tak odstranila svou energetickou závislost. A z toho samozřejmě těží velké americké společnosti. Sestavil jsem tento seznam: v roce 2022 se zisky Exxonu zdvojnásobily, Chevronu vzrostly čtyřikrát a zisky ConocoPhillips se zvýšily šestkrát. Víme, komu se ekonomicky daří. Komu se daří špatně? Evropská unie si vede špatně, protože její energetický deficit - rozdíl mezi vývozem a dovozem, respektive jejich hodnotou - se ztrojnásobil a nyní vykazuje schodek ve výši 189 miliard eur.

Jak nás to ovlivňuje? Nejdůležitějším problémem, resp. souborem problémů, je to, co nazýváme snížením účtů za komunální služby pro domácnosti. Jaká je budoucnost těchto snížení v Maďarsku? Včera jsem poslouchal šéfa RMDSZ [Demokratické aliance Maďarů v Rumunsku] a dozvěděl jsem se, jak se to dělá tady v Rumunsku - jak se snaží pomoci lidem přežít tváří v tvář takovým cenám energií. V Maďarsku to děláme jinak. V Maďarsku jsme na začátku roku 2010 zavedli systém, který považuji za obrovský politický úspěch a velmi důležitý úspěch sociální politiky. Již v roce 2010 bylo zřejmé, že cena energie vypočítaná na tržním základě je v porovnání s příjmy rodin velmi vysoká, a proto velkou část jejich výdělku spotřebují nezbytné náklady, poplatky za komunální služby. Proto jsme zavedli systém, v němž jsme všem garantovali zemní plyn, elektřinu a dálkové vytápění za stanovenou cenu, bez ohledu na to, kolik energie stojí na trhu. Tržní cena byla vyšší než cena pevná a rozdíl hradila vláda z centrálního rozpočtu. To byl maďarský systém a fungoval dobře deset let. Problémem nyní je, že válka tento systém narušila, protože nyní jsme svědky válečných cen energie. Úkolem je nějak obhájit snížení poplatků za energie. Nyní vidím, že se nám to podaří v tom smyslu, že všem bude nadále účtována dřívější cena až do výše průměrné spotřeby. V Rumunsku tomu tak není. V Maďarsku budou všichni nadále platit dřívější sníženou cenu až do výše průměrné spotřeby, ale pokud spotřebují více, budou muset platit tržní cenu - jejíž výši jsme právě zveřejnili. Pokud se nám ji podaří zachovat, a tím ochránit, budeme to moci prohlásit také za obrovský politický úspěch a úspěch sociální politiky. Abychom si udělali představu o rozsahu, mohu nastínit, co se změnilo. Pokud se podívám na rok 2021, mohu říci, že částka, kterou maďarský stát vyplatil - protože poplatky za komunální služby pro domácnosti byly stanoveny na nižší úrovni než tržní cena -, činila celkem 296 miliard forintů. V roce 2022, pokud by se do konce roku zachovaly současné pevné ceny, bychom nevyplatili 296 miliard forintů, ale 2 051 miliard forintů. To by byl sedminásobek

předchozí částky, což by maďarská ekonomika jednoduše neunesla. To je třeba vyřešit. Proto jsme se rozhodli chránit cenu až do výše průměrné spotřeby, ale nad touto hranicí bude platit tržní cena. To je také důvod, proč jsme přehodnotili všechny typy neenergetických investic. Ty, které ještě nebyly zahájeny, nebudou zahájeny, zatímco ty, které byly zahájeny jako veřejné investice, budou dokončeny, protože nic nelze nechat v nedokončeném stavu. Zde, za hranicemi, vše dokončíme. Tady a doma budeme garantovat peníze na to, v čem je třeba pokračovat, ale nemůžeme zahajovat nové investice, protože ani tady, ani doma nemohu nijak garantovat dokončení čehokoli, co zahajujeme nyní. To by bylo nezodpovědné. Takže musíme počkat.

A nakonec je tu ještě jeden úkol: musíme ustoupit od zemního plynu. Elektřina představuje pro Maďarsko mnohem menší zátěž, protože máme jadernou elektrárnu a solární energii. Pokud se nám podaří přesunout spotřebu z plynu na jiné zdroje, jako je elektřina nebo biomasa - moderní výraz pro dřevo -, pak se zátěž, která nás tíží, sníží. To je v rámci současných rozpočtových plánů splnitelný a dosažitelný úkol.

Dalším problémem, kterému čelíme v ekonomické oblasti, je recese. Jedná se o elegantní způsob, jak signalizovat, že výkonnost ekonomiky bude v příštím roce nižší než v roce předchozím. Celá Evropa je v zajetí recese. V Maďarsku je to ještě umocněno tím, že vzhledem k tomu, že používáme forint, při změně kurzu dolaru vůči euru, tedy při posílení dolaru, to automaticky vede k okamžitému oslabení forintu. A když se nacházíme v období, kdy dolar vůči euru neustále posiluje nebo alespoň udržuje vysokou úroveň, které dosáhl, vede to automaticky k oslabení forintu. Je také otázka, zda se příští rok bude ekonomice dařit hůře než letos. A v rozpočtu, který byl schválen, se předpokládá, že tomu tak nebude, ale že porosteme. Problém je v tom, že mezitím všude v Evropě - nebo alespoň ve většině evropských zemí - určitě dojde k poklesu, a to způsobí politickou nestabilitu. Staří Řekové říkali, že svět existuje ve dvou stavech: někdy je svět ve stavu uspořádanosti, známém jako kosmos, a jindy je ve stavu nepořádku neboli chaosu. A právě druhým směrem se nyní ubírá evropská ekonomika. Dilema, kterému my Maďaři musíme čelit - a musíme najít klíč k jeho řešení - je následující: Je možné, aby v globální recesi existovala lokální výjimka? A naším cílem pro příští dva roky je, aby se Maďarsko stalo místní výjimkou v globální krizi. Ambiciózní cíl!

To také znamená, že i když bychom po právě vyhraných volbách rádi viděli čtyři roky, které nás čekají, jako jeden celek, není to možné, protože čtyři roky, které nás čekají, budou zahrnovat dvě období po dvou letech. První dva roky budou v letech 2022 až 2024. V roce 2024 se budou v Americe konat prezidentské volby, a tehdy podle mého názoru nastane první skutečně vážná vyhlídka na mír. A pak budou následovat dva roky od roku 2024 do roku 2026. Potřebujeme plán na první dva roky a jiný plán na druhé dva roky. Může se Maďarsko stát místní výjimkou? To lze, a zde je klíčový termín „zůstat mimo“. Z ekonomického hlediska se tedy Maďarsku podaří udržet si úspěch pouze tehdy, pokud zůstaneme mimo válku, pokud zůstaneme mimo migraci, pokud zůstaneme mimo genderové šílenství, pokud zůstaneme mimo globální daň - nebudu se jí pro nedostatek času dlouze zabývat, ale chtějí nám ji vnutit - a pokud zůstaneme mimo všeobecnou recesi v Evropě.

Dobrou zprávou je, že se nám to podařilo v roce 2010. Dobrou zprávou je, že jsme to udělali i v roce 2020, během pandemie COVID. Z každé krize jsme vyšli silnější, než jsme do ní vstoupili. To, co se stalo v roce 2020, je, že jsme předstihli na oblouku: během krize jsme předstihli Řecko a Portugalsko, pokud jde o hospodářský výkon na obyvatele. Problém je v tom, že zatímco jsme předjížděli v zatáčce, narazili jsme na pěknou spršku mrznoucího deště a teď musíme nějak udržet auto na trati.

Myslím, že pro úspěch je důležité, abychom byli schopni dosáhnout nových dohod se všemi klíčovými hráči, které budou přizpůsobeny nové situaci - nejen z politického, ale i z ekonomického hlediska. Je třeba uzavřít novou dohodu s Evropskou unií. Tato finanční jednání probíhají a my dohody dosáhneme. Nyní jdeme společně k propasti, držíme se za ruce, ale zastavíme se, otočíme se k sobě, obejmeme se a dosáhneme dohody. S Rusy je třeba dosáhnout nové dohody. Maďarsko musí uzavřít novou dohodu s Rusy; Maďarsko musí uzavřít novou dohodu s Čínou; a pak také musíme uzavřít novou dohodu se Spojenými státy - s republikány to může být snazší než se současnými demokraty. A pokud se nám to podaří, pokud se dokážeme dohodnout se všemi, jak to vyžadují naše národní zájmy, pak se v roce 2024 můžeme vrátit na staré koleje růstu a rozvoje.

Na závěr musím říci, že zatímco žonglujeme s daty, nezapomínejme, že ve skutečnosti pracujeme na roce 2030. Mluvil jsem o mnoha věcech a právě teď mi maďarské vládnutí připomíná čínské cirkusové umělce, kteří roztáčejí dvacet talířů najednou a přitom dbají na to, aby žádný z nich nespádl. V podstatě jde o úkol, který musíme řešit, ale nesmíme ztratit ze zřetele, že - kromě točení talířů - je nejdůležitějším horizontem a časovým limitem pro naše uvažování období kolem roku 2030. Naše analýzy naznačují, že právě tehdy se budou problémy západního světa kumulovat a násobit z hlediska napětí. Ve Spojených státech dojde k velmi vážné krizi. Právě jsem doporučil jednoho francouzského autora a všem bych doporučil také knihu amerického analytika George Friedmana, která vyšla i v maďarštině a jmenuje se „Bouře před klidem“. V ní nastiňuje různé výzvy, kterým budou muset USA čelit a které vyvrcholí kolem roku 2030. Nějakým způsobem se však v tomto časovém horizontu objeví i všechny problémy eurozóny: Jih a Sever budou mít rozdílné cesty rozvoje, přičemž Jih bude zadlužený a Sever ho bude muset financovat. To vytvoří napětí, které bude po nějaké době neudržitelné, pokud se Jih nezreformuje podle severního vzoru. Ty však neprojevují velkou ochotu k náhlé změně kultury, a proto se veřejný dluh Jihu pohybuje v rozmezí 120, 150 nebo 180 %. A pak, kolem roku 2030, nastane v EU nová dynamika moci, protože do té doby budou Středoevropané, my Středoevropané - s nimiž se zachází způsobem, který zde nemusím rozvádět - čistými plátcí. Takže nastane okamžik, kdy - kvůli našemu rychlejšímu rozvoji, rozvoji, který je rychlejší než jejich - Maďarsko nebude v součtu dostávat peníze z EU, ale bude do ní peníze platit. Bude odvádět více, než dostává. Češi jsou již velmi blízko tomu, aby se do této situace dostali. Pokud se Poláci budou vyvíjet tak, jak to vidíme již nyní, brzy se do tohoto bodu dostanou kolem roku 2030 a my tam budeme také někdy v té době. To znamená, že nastane nová dynamika moci: kdo platí, ten volá. Tím se změní i naše vztahy a vznikne pro nás nová situace v rámci Evropské unie. Jinými slovy, vážení přátelé, kolem roku 2030 budeme muset být v nejlepší formě. Tehdy budeme potřebovat veškerou naši sílu: diplomatickou, ekonomickou, vojenskou i intelektuální.

A nakonec, na radu Zsolta, uvedu jen faktory, které Maďarsku pomohou k tomu, abychom se stali místní výjimkou v celosvětové recesi.

První je, že stále máme obranu hranic.

Druhým důvodem je, že máme rodinnou společnost, což je faktor, který zaručuje velké množství energie a motivace.

Právě nyní realizujeme zásadní změny v naší armádě a vojenském průmyslu.

Diverzifikujeme zdroje energie. Mimochodem, to, co chce EU, není diverzifikace.

Diverzifikace znamená, že nejste zranitelní, protože můžete získávat energii z různých míst. To, co dělají, je uvalování sankcí, jejichž účelem je zabránit získávání z určitého místa. To je úplně jiný příběh. My nechceme přestat odebírat energii z Ruska, my ji prostě chceme přestat odebírat výhradně z Ruska.

Pátou příležitostí je využít technologický posun. Pokud budeme dostatečně rychlí, můžeme při technologických změnách vždy vyhrát. Zde máme příklad elektromobilů. V Maďarsku investujeme obrovské prostředky do baterií a za chvíli budeme třetím největším výrobcem baterií na světě - třetím největším výrobcem baterií v absolutních číslech, nikoli v procentech - a pátým největším vývozcem na světě. Existují tedy tyto mezery, do kterých můžeme vstoupit.

Příliv zahraničního kapitálu: to je naše šestá velká příležitost. Kapitál přichází jak z Východu, tak ze Západu. V roce 2019 - nebo možná 2020 - už přinášela nejvíce investic Jižní Korea, rok poté Čína a letos opět Korea. Mezitím pokračují německé investice: včera byla oznámena výstavba nové továrny Mercedesu, což bude investice ve výši jedné miliardy eur. Jsme tranzitní zemí a chceme zůstat tranzitní ekonomikou. Na tomto místě musím poznamenat, že pokud se svět rozdělí na bloky a bude opět rozdělen na Východ a Západ, nebudeme místem setkávání ani tranzitní zemí. Pokud vzniknou mocenské bloky, nebudeme místem setkávání, vstupní branou, kontaktním místem spojujícím výhody Východu i Západu, ale budeme na okraji něčeho, na periferii. A pak Maďarsko nebude prosperujícím Maďarskem, ale zaprášenou předsunutou posádkou, o jaké čteme v díle [komiksového spisovatele] Jenő Rejtő. Musíme se proto postavit proti vytváření jakýchkoli takových bloků. Jedině tak může být tranzitní země a tranzitní ekonomika zisková.

Naše další, osmá příležitost je založena na politické stabilitě: máme dvoutřetinovou většinu. Vláda s dvoutřetinovou většinou nemůže být svržena a neexistují žádné koaliční spory, protože nejsme v koalici. Možná jste tomu věnovali menší pozornost, ale ve skutečnosti jsme v posledních letech na národní straně také dohlíželi na generační obměnu. Ponechme stranou, že nyní na Západě začínají politickou kariéru lidé mého věku. V Maďarsku je to jinak a já se ubírám směrem k odchodu. Musíme zajistit, aby generace, která přijde po nás, měla ve vedení stejné národní a citové nasazení, jaké jsme Maďarsku dali my. Proto jsme v tichosti provedli generační výměnu, jejímž symbolem je, že naším prezidentem republiky je 44letá matka tří dětí, na rozdíl od premiéra, jako jsem já, kterému bude brzy šedesát, nebo vedle něj. A když se podíváte na vládu, vidíte tam

čtyřicetileté ministry - někdy i čtyřicátníky -, kteří budou schopni zajišťovat vedení Maďarska po dvacet nebo třicet let. Samozřejmě generační obměna není nikdy jednoduchá, protože je rozdíl mezi nováčky, kteří překopávají stopy, a těmi, kteří táhnou káru. Ti, kteří překopávají stopy, by měli dostat šanci vystupovat v cirkusovém stanu, zatímco ti, kteří táhnou káru, by se měli podílet na politickém rozhodování.

Devátým klíčem k úspěšné strategii místní výjimečnosti jsou naše intelektuální a duchovní základy. Maďarsko má stále svou národní koncepci, sféru národního cítění, kulturu a jazyk, který je schopen popsat ucelený maďarský svět.

A konečně desátým faktorem, který nám dává šanci na úspěch, je to, čemu říkám ambice. Maďarsko má ambice. Maďarsko má komunální ambice, a dokonce i národní ambice. Má národní ambice, a dokonce i evropské ambice. Proto musíme v zájmu zachování našich národních ambicí projevit solidaritu v obtížném období, které nás čeká. Vlast musí držet pohromadě a Sedmihradsko a další oblasti v Karpatské kotlině obývané Maďary musí držet pohromadě. Tato ctížádost, milí přátelé, je to, co nás pohání, co nás žene kupředu - je to naše palivo. Je to představa, že jsme světu vždy dávali více, než jsme od něj dostávali, že nám bylo více vzato, než nám bylo dáno, že jsme předložili faktury, které dosud nebyly zaplacené, že jsme lepší, pracovitější a talentovanější než postavení, v němž se nyní nacházíme, a způsob, jakým žijeme, a skutečnost, že nám svět něco dluží - a my se chceme a budeme tohoto dluhu domáhat. To je naše nejsilnější ambice.

Děkujeme, že jste nás vyslechli. Do toho, Maďarsko, do toho, Maďaři!

Tak co, je tam to, co píšete na iDnes?

«„Rozhodl jsem se. . .“»

Káva pro Zvědavce

51

Být v obraze něco stojí.

Připojte se k ostatním a staňte se také sponzorem Zvědavce, stačí částka v hodnotě jedné kávy měsíčně.

Za měsíc červenec přispělo 95 čtenářů částkou 17 705 korun, což je 51 % měsíčních nákladů provozu Zvědavce.

Bankovní spojení: 2000368066/2010

IBAN: CZ4720100000002000368066

Ze Slovenska 2000368066/8330

IBAN: SK5883300000002000368066

BIC/SWIFT: FIOBCZPPXXX

Bitcoin:

bc1q40mwpus89teua4ruhxrtal6v45lc3ye5a9ttud

[Další možnosti platby >](#)

Ve zkratce

[Platíte 3x víc než loni a mrznete. Putina z toho trefí šlak](#)26.07.22 20:16 Česká republika 1

[Cena plynu v Evropě poprvé od března překonala hranici 2000 dolarů](#)26.07.22 18:46
Evropská unie 0

[Ryanair láká „Černé Čechy“ na dovolenou](#)26.07.22 18:09 Česká republika 0

[Slovensko plánuje brzy předat Ukrajině 11 letounů MiG-29](#)25.07.22 21:55 Slovensko 3

[USA a spojenci zrušili každoroční vojenské cvičení Sea Breeze v ukrajinských vodách](#)25.07.22 21:48 Ukrajina 0

[Po 30 měsících "vědeckého výzkumu" nebyl virus COVID-19 stále izolován!](#)25.07.22 19:03
Neurčeno 6

[Kalousek a Topolánek: důchodci jsou příliš zvýhodněni](#)25.07.22 18:45 Česká republika 0

[Do Prahy se sjeli "příznivci radikální transformace Ruska"](#)24.07.22 23:56 Česká republika
4

[Vláda odmítá opětovně zaměstnat neočkované pracovníky Covid-19](#)23.07.22 20:24
Francie 2

[Srí Lanka zavádí palivovou kartu s QR kódem](#)23.07.22 18:59 Sri Lanka 2

[Kuba se chystá legalizovat manželství osob stejného pohlaví](#)23.07.22 18:35 Kuba 1

[Rusko tvrdí, že Ukrajina tento týden dvakrát ostřelovala Záporožskou jadernou elektrárnu a jen se štěstím se vyhnula katastrofě](#)21.07.22 23:49 Ukrajina 6

[Zablokování dezinfo webů kvůli ruské invazi bylo v pořádku, řekl soud](#)21.07.22 23:43
Česká republika 2

[Rozhovor s lékařem MUDr. Janem Hnízdem](#)21.07.22 09:15 Česká republika 10

[Od 21. července budou mít Řekové svůj identifikační průkaz a řidičák v mobilním telefonu](#)20.07.22 12:21 Řecko 7

WHO (OSN) vyzývá Evropu k očkování druhého boostru a nošení roušek19.07.22 16:46
Evropská unie 1

Rusové rozdrtili neonacistickou ukrajinskou brigádu „Pravého sektoru“ v Záporoží19.07.22 16:17 Ukrajina 1

Řecko-indická vojenská spolupráce na Krétě – konečně odpověď na turecko-pákistánskou osu19.07.22 15:52 Řecko 0

Evropská komise ve středu představí plán koordinovaného snížení poptávky po zemním plynu19.07.22 15:40 Evropská unie 0

UK genocida: Britové dostanou dvě vakcíny najednou (Covid + chřipku) - do každé paže jednu19.07.22 10:07 Británie 0

Z diskuze

dnes 8:38 **J_Pitralon:** Ani ne tak nenávistná propaganda jako klasický monkey business chazarjátu. Stará dobrá pravda byla jednoho dne odhozena jak stará...

dnes 8:04 **abc:** 5.Moj.7:24 už raz dokázal vymazat modelárstvo na malej vzorke kráľov. Ukázal tak, že mu môžeme dôverovať, že tak urobí...

dnes 5:49 **Mika:** [b]EU dala Maďarsku měsíc ultimátum, jinak pozastaví toky finančních prostředků.[/b] Evropská komise dala Maďarsku poslední...

dnes 4:08 **kam:** Pán jistě mluví za sebe, že ano....

dnes 4:04 **kam:** A co jste vlastně chtěl říct ?...

Nálepky / Témata v posledních třech měsících

Právo Politická korektnost Evropská unie Zdraví Česká republika Energetika Terorismus Média, manipulace, lži Slovensko Evropa Společnost OSN, Světová banka Nový světový pořádek Současné události Historie Ropa USA Analýza Ekonomika Bývalá Jugoslávie NATO Úvahy Cenzura Rusko Globální ekonomika Propaganda Japonsko Očkování Korporační kapitalismus Polsko Ukrajina Třetí světová válka Fašismus Rusko-americký konflikt Vojenství Liberalismus Geopolitika Covid teror Velký reset

Odkazy

Kompletní seznam útulků pro zvířata

Slobodný vysielateľ

Svobodný vysílač

Salátové listy

Měnové kurzy

USD	24,31 Kč
Euro	24,60 Kč
Libra	29,23 Kč
Kanadský dolar	18,85 Kč
Australský dolar	16,85 Kč
Švýcarský frank	25,24 Kč
100 japonských jenů	17,78 Kč
Čínský juan	3,59 Kč
Polský zloty	5,17 Kč
100 maď. forintů	6,14 Kč
Ukrajinská hřívna	0,66 Kč
100 rublů	40,42 Kč
1 unce (31,1g) zlata	41 735,13 Kč
1 unce stříbra	452,63 Kč
Bitcoin	508 158,29 Kč

Poslední aktualizace: 26.7.2022 21:00 SEČ

Tuto stránku navštívilo **1 420**